

AVIZ

**referitor la proiectul de Lege pentru ratificarea Acordului între
Guvernul României și Guvernul Republicii Estonia
privind readmisia persoanelor, semnat la
București la 23 octombrie 2003**

Analizând proiectul de Lege pentru ratificarea Acordului între Guvernul României și Guvernul Republicii Estonia privind readmisia persoanelor, semnat la București la 23 octombrie 2003, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.44 din 24.03.2004,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de lege are ca obiect ratificarea Acordului între Guvernul României și Guvernul Republicii Estonia privind readmisia persoanelor, semnat la București la 23 octombrie 2003.

Raportat la conținutul său, Acordul face parte din categoria tratatelor de nivel guvernamental, prevăzută de art.2 alin.(1) din Legea nr.590/2003 privind tratatele, care potrivit art.19 alin.(1) lit.e), după semnare trebuie să fie supuse Parlamentului spre ratificare prin lege.

Proiectul face parte din categoria legilor ordinare.

2. În penultimul paragraf al Expunerii de motive, semnalăm că s-a făcut în mod greșit trimitere la art.4 din Legea nr.4/1991, întrucât această lege a fost abrogată prin Legea nr.590/2003 privind tratatele. De aceea, este necesar să se înlocuiască sintagma “art.4 din Legea nr.4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor” prin sintagma “art.19 alin.(1) lit.e) din Legea nr.590/2003 privind tratatele”.

3. În preambulul Acordului, textul referitor la dorința comună a Părților Contractante “de a limita readmisia și tranzitul ...” este formulat greșit, contrastând cu scopul general al Acordului, care este tocmai acela de a facilita readmisia și tranzitul persoanelor care se află ilegal pe teritoriul statelor Părților Contractante, așa cum rezultă clar din textul corespunzător în limba engleză.

Fiind vorba despre o eroare de fond, propunem să se procedeze la corectarea ei înainte de ratificarea Acordului.

4. La art.1 lit.d), formularea este confuză, pentru că nu se poate înțelege de ce este necesară o cerere pentru obținerea unui permis de ședere pentru o persoană care are deja un astfel de document.

Ar fi trebuit să se spună că formularea unei cereri de permis de ședere nu dă solicitantului dreptul de ședere pe durata examinării cererii respective.

5. La art.8 alin.(2), formularea este neclară pentru că “revenirea persoanei în statul ei” ar putea fi înțeleasă ca revenire în statul a cărei cetățenie o are persoana respectivă, nu în statul Părții Contractante solicitante, așa cum ar fi normal.

6. La art.12 alin.(3), sintagma “separat de articolul 2” este, pe de o parte, neclară și inadecvată contextului, iar pe de altă parte, diferită de cea din textul în limba engleză, deși ambele ar trebui să fie identice. Formularea din textul în limba engleză “cu excepția articolului 2” este cea corectă.

7. La art.12 alin.(5), referitor la posibilitatea denunțării Acordului, pentru claritatea textului, ar fi trebuit ca în locul expresiei “fiecare dintre Părțile Contractante” să se folosească expresia “oricare dintre Părțile Contractante”, așa cum s-a prevăzut în partea a doua a alineatului respectiv și în textul în limba engleză.

Actuala formulare poate induce ideea că denunțarea trebuie să fie făcută de ambele Părți Contractante, ceea ce ar fi greșit.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București
Nr. 512/26.03.2004